

Đón cuộc đời, có gì đáng tiếc?

Tác Giả: Vũ Quý Hòa Nhiên

Thứ Bảy, 24 Tháng 12 Năm 2011 08:27

Một bài viết của một cô y tá người Úc dạy mình nhiều bài học về lòng sống đời. Bài viết được truy cập trên Internet, nhiều người bấm “like.”

Có một trang blog chia sẻ bài này thôi mà cũng được tới 52,000 người bấm nút “like.”

Bài viết mang tựa đề “5 nỗi hối hận của người sắp qua đời,” cho thấy những điều người ta tiếc nuối khi biệt mình sắp chết.

Tác giả Bronnie Ware là một nhà viết sách sáng tác, từng là y tá chuyên điều trị người sắp chết. Đây là những bài học nhân biệt mình không qua được, không muốn chia sẻ nữa mà với nhà chôn cất ngay ra đi vĩnh viễn.

Trong những ngày đó, cô Ware tận tâm chăm sóc họ, cho họ uống thuốc, và trò chuyện với cô. Cô nói, “Hầu hết người thành thật nhiều khi hối hận về những cái chết của mình.” Khi cô hỏi họ có gì đáng tiếc nuối không, một số câu trả lời là cảm thấy hối hận mãi. Dưới đây là 5 câu chuyện nghe thật. Cô Ware hiện đã viết thêm thành một quyển sách mang tên “THE TOP FIVE REGRETS OF THE DYING,” nhà xuất bản Balboa Press, có bán trên Amazon.com.

1. “Tôi có gì tôi có thể cảm thấy sống cho mình, thay vì sống theo cảm giác của người khác.”

Đây là điều tiếc nuối lớn nhất, cô Ware nói. Khi sắp qua đời, nhìn lại, người ta mới thấy mình có những điều cảm thấy bao giờ thực hiện. Họ hối hận về những điều cảm thấy chưa thực hiện được một nửa điều mình muốn và phải nhận ra đi biệt rồi đó là do chọn lựa của mình. Cô Ware nói: “Điều quan trọng là thực hiện những điều thực hiện vài điều mình có thể. Đến lúc mình nhận thì trở muộn rồi. Sống khỏe là điều kiện thực hiện nhiều hơn, một rồi thì quá trễ.”

2. “Tôi có gì tôi đừng đi làm nhiều quá như vậy.”

Cô Ware nói gần những bài học nhân phái nam nào cũng nói vậy. Các ông do quá quan tâm việc làm, đã làm mất thời gian em bé hay thiếu niên của các con, làm mất tình bạn với người bạn đời. Phụ nữ cũng nuối tiếc như vậy những người thiếu hụt các bài học nhân của cô Ware, sẵn sàng đi làm những việc không nhiều. Còn đàn ông, thì “tốt cảm nuối tiếc đã phí đi quá nhiều phần của cuộc đời cho cuộc sống và những trách nhiệm vì sự nghiệp.”

3. “Tôi có gì tôi có cảm giác bất cứ cảm xúc.”

Nhiều người cảm thấy cảm xúc đáng không biết được cảm giác. Kết quả là cuộc đời của họ bị đè nén.

Đòn cuội đi, có gì để tiếc?

Tác Giả: Vũ Quý H&o Nhiên

Thứ Bảy, 24 Tháng 12 Năm 2011 08:27

Có người còn vì thế mà buồn.

4. “Tôi tiếc gì tôi già liên lạc được với bạn bè.”

Nhiều người không thức suốt giá trị của tình bạn cũ cho tới khi họ ngừng tu dưỡng và nhiều khi không còn kịp tìm lại bạn cũ nữa. Khi sống bạn bè, ai cũng có lúc buồn bã. Nhưng khi người ta biết mình sắp chết, người ta trở về tiên hốt lo sắp xếp vấn đề tài sản đâu ra đây, nhưng nhiều khi họ quên sắp xếp để giúp đỡ những người họ quan tâm. Rồi họ lại quá yếu, quá mệt, không làm được việc này. Đòn cuội đi, cái còn lại chỉ là bạn bè và người thân là quan trọng.

5. “Tôi tiếc gì tôi cho phép mình được hạnh phúc hơn.”

Đi đâu đáng ngạc nhiên là rất nhiều người nói lên điều này. Nhiều người phải đi lúc gần ra đi mới thấy là hạnh phúc là một chuyện lớn. Nhiều người cứ sống và làm theo thói quen, quên đi một mình có quyền thay đổi hốt để tìm được hạnh phúc. Khi lúc nằm trên giường bệnh, nhiều người lúc đó mới thấy chuyển người khác nghĩ gì, chê bai gì, là chuyển không quan trọng gì hết. Họ quên quên được vui, được cười, được hạnh phúc